

רוח אחרת

אני יוצאת מהבית לשאף אויר צח
ושום דבר לא נראה לי מוכר.
אך האם זו אני השתניתי כל כך,
או אולי השתנה כל השאר?
לצדי ברחוב חולפים אנשים
וכלם מפנמים ושקועים בעצמם,
נשים וגברים, צעירים וקשישים
כל אחד כמו בודד בעולם.

אני לא מתלוננת ולא מקטרת
אך פעם היתה פאן רוח אחרת
כלם היו קצת יותר מתונים,
יותר מתחשבים, יותר מבינים.
זה נשמע בודאי קצת נדוש, אני יודעת,
אבל אני מתגעגעת.

גם השמש נראית לי פתאום קצת אחרת -
האויר מתקרר, מתחילה רוח סתו,
כנראה שאני לא כל כך מסתדרת
עם מה שקורה כאן עכשו.
הלך-רוח אחר גם עלי משתלט
וגורם לי לחשב באפן מוזר,
שהכל די ברור ואולי באמת
לא צריך לעסק בעבר.

אך ימים שעוברים, ושנה שחולפת
אינם מצליחים להשקיט את רוחי,
ואני משתוקקת כל כך ושואפת
לחזר למחוזות נשכחים:
לקרבה, לחבוק, למגע החמים,
למקצב השקט, לנשימה הרגועה,
לשיחה לב-אל-לב, למבט התמים,
לאותה חברות נפלאה.

אני לא מתלוננת ולא מקטרת...